

Leon Vreme

STRUCTURI CROMATICE

La scurt timp dupa debut si dupa primele serii de lucrari, angajate inca intr-un stil figurativ, destul de simplificat de altfel, pictorul a deschis calea unor cautari de natura formala, interesat fiind indeosebi de practica artistica. Aceste cautari l-au condus spre adevarate experimente pur plastice initiind pentru el, dar si pentru privitori, o lume noua si neasteptata, a carei bogatie nu se rezuma la o naratiune, ci la raporturi formale sau la experimente ale intensitatii cromatice. Aceste raporturi intre forma, materie si culoare au devenit adevaratele sale personaje si au dat nastere unor stari emotionale sau de percepere interiorizata, traind in fata publicului cu o intensitate exceptionala. Inclinatia sa, inca de la inceput, a fost pentru peisaj, mai ales pentru un peisaj luminos, de campie, in preajma apei si a marii, cu damburi de nisip si reflexe aurii.

In ciuda faptului ca, inca de timpuriu si-a stabilit o structura compozitionala si cromatica generala, el a ramas deschis experimentelor operate in campul bidimensional al panzei. Pentru aceasta stau marturie cateva lucrari din primii ani de creatie, unele neexpuse inca vreodata, care arata interesul lui Vreme pentru un anume gestualism si tasmism (Ploaie si lumina), interesul pentru experimentul cromatic pur, in care culorile, in tonuri de galben-verzui cu accente de brun, sunt aruncate in mici pete direct pe panza, al carei strat de preparatie ramane vizibil. Stropite astfel pe suprafata, culorile sunt lasate sa se scurga in diferite directii producand un camp cromatic vibrat, rezultat al actiunii hazardului.

Cel mai adesea insa, experimentele artistului se concentreaza asupra materialitatii cromatice, a densitatii pastei si a stralucirii sau opacitatii pigmentilor. La inceput el este tentat sa experimenteze monocromii sau sa utilizeze doar cel mult doua tonuri extrem de dense, carora le adauga nisip pentru a spori materialitatea si a obtine un adevarat relief pictural.

Ileana Pintilie